

OPLAKIWANIE (3) *sb n*

-ki- (2), -ky- (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); *oba a jasne*.

sg G opłakiwania (1). ◇ L opłakiwaniu (1). ◇ pl A opłakiwania (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obżalowanie, wylewanie łez nad kimś lub nad czymś (3) :

opłakiwanie kogo, czego (2): do których tak młodzi iako y ftarzy dni pewnych fię fchodzą/ o świętych rzeczách/ o poprąwieniu żywotá/ o przeszłych grzechow opłákywanie [!]/ o żywotách y dzieiách świętych Bożych/ dla pożytku duźnego/ cudnie fię z łobą rozmawiáiąc. *ReszHoz* 132; zá iego fmiercią Woyłko Litewłkie od oblężenia Zamkow odstąpiło/ z wielkim fmutkiem/ płáczem y nárzekáním fynow iego Olgerdá/ Kieyftutá/ Iáwnuciá/ y infzych/ y pośpolitego ludu y Rycerftwá z zwykłym ná xtałt fpiewánia lámentowáním/ y wyliczáním cnot y dzielności iego/ iako ieft obyczay v Litwy opłákiwánia vmárłych. *StryjKron* 411.

Zwrot: »opłakiwania stroić« (1): Abowiem iefłcze máiąc w rękómá žal/ y opłákiwania ftroiąc v grobow ludzi pomárłych [*deplorantes ad monumenta mortuorum*; nárzékaiąc przy grobiéch vmárłych *WujBib*]/ wzięli przed fię infłą myfl nieumieiętności *Leop Sap* 19/3.

Synonim: *obżalowanie*.

Cf **OPLAKIWAC**